

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบ E๔๐๕๓/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบ E๑๑๑๙/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความแพ่ง

ระหว่าง	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ซโย จำกัด	โจทก์
	นางสาวจิรนนท์ อินทร์จันทร์ ที่ ๑	
	นางสาวนิตยา หล้าปุ๋ย ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค้ำประกัน สิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชำระค่าเสียหายเป็นเงิน ๒๖๓,๗๕๖.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ แต่เป็นคดีที่โจทก์มีคำขอบังคับให้จำเลยชำระหนี้เป็นเงินอันไม่อาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน จึงให้สืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียว

/พิเคราะห์แล้ว...

- ๒ -

พิเคราะห์แล้ว โจทก์มีนายยุทธพงศ์ ทองแท้ ผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์ เป็นพยานเบิกความ ประกอบพยานหลักฐานที่โจทก์อ้างส่งต่อศาล ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อ ISUZU รุ่น D-MAX จากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ราคา ๕๗๒,๑๘๔.๕๐ บาท ตกลงผ่อนชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวดรายเดือน ๗๒ งวด ชำระงวดละ ๗,๙๔๘ บาท เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๑ และงวดต่อไปชำระทุกวันที่ ๑๘ ของเดือนจนกว่าจะชำระครบถ้วน โดยมีจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกัน หลังจากทำสัญญาและจำเลยที่ ๑ ได้รับมอบรถยนต์คันที่เช่าซื้อไปแล้ว จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อได้ ๑๑ งวด คิดเป็นเงิน ๘๗,๔๒๘ บาท แล้วจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตลอดมา ธนาคารฯ มีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาไปยังจำเลยทั้งสองแล้วแต่จำเลยทั้งสอง เพิกเฉย ธนาคารฯ กลับเข้าครอบครองรถที่เช่าซื้อเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ หลังจากนั้นนำรถดังกล่าวออกประมูลขายแก่บุคคลทั่วไปได้เงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อรวมกับค่าเช่าซื้อที่จำเลยที่ ๑ ชำระมาแล้ว และนำไปหักกับค่าเช่าซื้อตามสัญญา ยังขาดค่าเช่าซื้อตามสัญญาอยู่อีก ๒๓๔,๗๕๖.๕๐ บาท กับทำให้ธนาคารฯ ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการติดตามรถคันที่เช่าซื้อคืนเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท และการที่จำเลยที่ ๑ ครอบครองรถที่เช่าซื้อหลังจากผิดนัดจนถึงวันที่ธนาคารฯ ได้รับรถที่เช่าซื้อคืน คิดค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท รวมเป็นค่าเสียหายทั้งสิ้น ๒๖๓,๗๕๖.๕๐ บาท ต่อมาธนาคารฯ ได้

- ๓ -

โอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวที่มีต่อจำเลยทั้งสองให้แก่โจทก์ ซึ่งโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการโอนสิทธิและให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้แล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย เห็นว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อสามคราวติดกันและโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวให้ชำระหนี้และบอกเลิกสัญญาแล้ว สัญญาเช่าซื้อจึงย่อมเลิกกัน จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้เช่าซื้อจึงต้อง รับผิดชอบในค่าขาดราคา ค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ที่เช่าซื้อและค่าเสียหายอื่นๆ หากมี สำหรับค่าขาดราคาตามสัญญาเช่าซื้อที่โจทก์ขอมา เป็นค่าเสียหายที่คำนวณจากค่าเช่าซื้อเต็มตามตามสัญญา ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่บวกค่าเช่า ผลประโยชน์ และภาษีมูลค่าเพิ่มตลอดระยะเวลาตามสัญญารวมไปกับค่ารถยนต์ด้วย จึงไม่อาจนำมาเป็นฐานในการคำนวณค่าเสียหายอันเป็นค่าขาดราคาได้ เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์ทางได้เสียในเชิงทรัพย์สินของโจทก์แล้ว ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อให้แก่ธนาคารฯ ไปแล้วเป็นเงิน ๘๗,๔๒๘ บาท หลังจากธนาคารฯ ได้รับรถที่เช่าซื้อมาแล้วสามารถขายรถคันที่เช่าซื้อได้เป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท ทำให้ธนาคารฯ ได้รับเงินทุนส่วนใหญ่กลับคืนมาก่อนครบกำหนดสัญญา อีกทั้งรถคันที่เช่าซื้อย่อมต้องเสื่อมราคาไปบ้างตามสภาพการใช้งาน เมื่อโจทก์รับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยทั้งสองจากธนาคารฯ จึงต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ ค่าเสียหายในส่วนนี้ที่โจทก์เรียกมาสูงเกินไป จึงเห็นควรกำหนดค่าขาดราคากรณีที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์ ๑๒๐,๐๐๐ บาท และการที่จำเลยที่ ๑ ครอบครองรถที่เช่าซื้อหลังจากผิดนัดจนถึงวันที่โจทก์ได้รับรถคืน โจทก์อ้างว่าสามารถนำออกให้เช่าไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าขาดประโยชน์ทั้งสิ้น ๒๔,๐๐๐

- ๔ -

บาท นั้น มีแต่เพียงคำเบิกความของพยานโจทก์ที่กล่าวอ้างลอย ๆ เท่านั้น ไม่แน่ว่าจะนำออกให้เข้าในอัตราดังกล่าวได้ตลอดหรือไม่ จึงเห็นสมควรกำหนดค่าขาดประโยชน์ให้เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท ส่วนค่าติดตามรถคันที่เช่าซื้อคืน ๕,๐๐๐ บาท นั้น เป็นจำนวนที่เหมาะสม จึงกำหนดให้ตามขอ รวมเป็นค่าเสียหายทั้งหมด ๑๗,๐๐๐ บาท และที่โจทก์ขอคิดดอกเบี้ยของค่าเสียหายอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปนั้น มีลักษณะเป็นค่าเสียหายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าเป็นเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วน เห็นสมควรลดลงเหลืออัตราร้อยละ ๕ ต่อปี สำหรับจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกัน เมื่อจำเลยที่ ๑ ลูกหนี้ชั้นต้นไม่ชำระหนี้ โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามแก่จำเลยที่ ๒ แล้ว โจทก์จึงมีสิทธิฟ้องจำเลยที่ ๒ เป็นคดีนี้ได้ แต่เนื่องจากหนังสือทวงถามดังกล่าวไปถึงจำเลยที่ ๒ ล่วงพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาหกสิบวัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ วรรคสอง ดังนั้น โจทก์คงมีสิทธิเรียกค่าขาดประโยชน์จากจำเลยที่ ๒ ได้เพียงหกสิบวันนับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัด เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท โดยไม่ต้องรับผิดค่าขาดราคา ค่าติดตามรถที่เช่าซื้อคืนพร้อมทั้งดอกเบี้ยที่โจทก์ขอมาตามฟ้อง

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเสียหายเป็นเงิน ๑๗,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕

ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระ

- ๕ -

เสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ ชำระค่าขาดประโยชน์แทนเป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท กับให้
จำเลยทั้งสองใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี
โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้

ยก./

นางสาวชนิกานต์ วงศ์เย็น

อัญญา พิมพ์ – ทาน